

ΕΤΟΣ 65ον

30 Ιουλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3348)

ΜΕΜΕΡΙΣΤΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Ἀπευθύνεται ὁ Ἀπόστολος σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στοὺς Κορίνθιους, μὲ λόγια πόνου καὶ ἀγάπης πού προβληματίζουν τοὺς Χριστιανούς ὀλων τῶν αἰῶνων. Στὴν τοπικὴ ἐκκλησίᾳ τῆς Κορίνθου ὁ Παῦλος κοπίασε πάρα πολὺ καὶ γι' αὐτὸ μεγάλος εἶναι ὁ πόνος του ὅταν ἀκούει νὰ γίνεται λόγος γιὰ σχίσματα. Οἱ ἄνθρωποι ἀποσυνδέθηκαν ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ προσκολληθήθηκαν σὲ ἄνθρωπους ἢ κοσμικὰ σχήματα τὰ ὁποῖα εἰδωλοποίησαν καὶ ἔτσι κατ' οὐσίαν κατήντησαν εἰδωλολάτρες καὶ ἀπελεύθεροι Χριστοῦ. Σήμερα λοιπόν, ὁ θεῖος Ἀπόστολος μᾶς κρούει τὸν κῶδωνα τοῦ κινδύνου προκειμένου νὰ μὴ δημιουργηθοῦν ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας τακτικὴ καὶ συμπεριφορὰ αἰρέσεις καὶ σχισματικὲς καταστάσεις στὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ναῦς πού μᾶς σώζει ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸ τῆς ἁμαρτίας.

Ἀρμονικὰ ἐνωμένοι

Ἐξαιτίας αὐτῶν τῶν σχισματικῶν καὶ «προσωποληπτικῶν» θὰ λέγαμε σήμερινὴ γλώσσα καταστάσεων, ὁ Παῦλος παροτρύνει τοὺς πιστοὺς τῆς Κορίνθου νὰ ἔχουν ὁμοψυχία, ἄρμονία μεταξύ τους, ἓναν νοῦ καὶ μία γνώμη. Γίνεται, μὲ ἄλλα λόγια, λόγος γιὰ τὴν ἀγάπη πού πρέπει νὰ ἐπικρατεῖ μεταξύ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖα ἀγάπη θὰ καταλαβαίνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι πού φαίνεται νὰ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾳ, ὅτι εἴμαστε μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια Ἐκείνου ὅτι «θὰ καταλάβουν ὅτι εἴσθε μαθητὲς μου, ἀπὸ τὸ ὅτι ἔχετε ἀγάπη μεταξύ σας» (Ἰωάν. 13,35). Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀληθινὸς ποιμένας δείχνει στὸ ποίμνιο τὸν Χριστὸ καὶ ὄχι τὸν ἑαυτὸ του. Τὸν Χριστὸ ὑποδεικνύει, πρὸς τὸν Χριστὸ κατευθύνει καὶ προσανατολίζει, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος. Ἀλλήλως ὁ ἄνθρωπος ἐγκλωβίζεται σὲ ἀδιέξοδα, βασανίζεται ὁ ἴδιος, ταλαιπωρεῖ καὶ τοὺς συνανθρώπους του, ταλαιπωρεῖται καὶ ἡ Ἐκκλησία.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. α΄ 10-17)

Ἐνότητα ἐν Χριστῷ

Ἄδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσὶ· λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; Ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἔριδες γιὰ πρόσωπα

Ἀπὸ τοῦς ἀνθρώπους πού ἦταν συγγενεῖς καὶ στενοὶ συνεργάτες τῆς Χλόης πληροφορήθηκε ὁ Ἀπόστολος ὅτι πολλοὶ πιστοὶ εἶχαν προσκολληθῆι σέ πρόσωπα, μέ ἀποτέλεσμα νά φιλονικοῦν μεταξύ τους γιὰ τό ποιὸς εἶναι πιό «σωστός», ποιὸς «θρησκευεῖ» καλύτερα. Ἦ ἄλλος προτιμοῦσε τὸν Κηφᾶ, ἄλλος τὸν Παῦλο, ἄλλος τὸν Ἀπολλῶ.

Συμβαίνει τό ἴδιο σήμερα μέ πολλῆς καταστάσεις γεροντισμοῦ πού ἀναφύονται στὸν ἐκκλησιαστικὸ κῶρο καὶ ἔχουν σάν συνέπεια νά καταταλαιπωρεῖται ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, διότι ἀνάμεσα στὸν πιστὸ καὶ τὸν Χριστὸ παρεμβάλλεται τό εἶδωλο τοῦ Γέροντα, ὄχι ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας, διότι ὁ σωστός Γέροντας κάνει κῶρο, ἢ εἶναι τόσο διαφανής, ὥστε μέσα ἀπὸ αὐτόν ὁ πιστός διακρίνει τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ καὶ προσανατολίζεται ἀπλάνως. Ἐννοεῖται βεβαίως ὅτι καὶ στίς μέρες μας, ἅγιασμένοι καὶ ἔμπειροι πνευματικοὶ πατέρες, δοχεῖα μυρωμένα τῆς θείας Χάρης καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ἀποκόπτουν τέτοιες τάσεις στήν ἀρχή τους κιόλας, προτοῦ δημιουργηθῆι πρόβλημα. Οὔτε τίς ἀμνησεύουν, οὔτε τίς ἐνθαρρύνουν ἢ τίς κοίτακεύουν. Φτάσαμε στό σημεῖο καταστάσεις πού περιγράφουν τά παλαιὰ Γεροντικά, φαντασιωδῶς καὶ ὄχι πραγματικῶς, μαζικά νά «βιώνονται» στό κέντρο συγχρόνων πολεοδομικῶν συγκροτημάτων. Μιλλᾶμε ἐδῶ γιὰ ιδιωτικὲς θεολογίες καὶ ὄχι γιὰ ἐκκλησιαστικὸ τρόπο ζωῆς. Ἦ Οχι, λοιπόν, Παῦλος, Κηφᾶς ἢ Ἀπολλῶς, ἀλλᾶ Χριστός.

Ἀπέναντι σέ αὐτές τίς παρεκκλίσεις καὶ παραμορφώσεις τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα, ὁ Παῦλος εἶναι ἀρκούντως ρεαλιστής: ὁ Παῦλος, ὁ Ἀπολλῶς ἢ ὁ Κηφᾶς σταυρώθηκαν γιὰ ἐσᾶς ἢ ὁ Χριστός;

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί, εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά λέγετε ὅλοι τό ἴδιο καί νά μὴ ὑπάρχουν διαιρέσεις μεταξύ σας, ἀλλά νά εἰσθε ἐνωμένοι μέ τό ἴδιο πνεῦμα καί τήν ἴδια γνώμη. Διότι ἐπληροφορήθηκα γιά σᾶς, ἀδελφοί μου, ἀπό τοὺς ἀνθρώπους τῆς Χλόνης, ὅτι ὑπάρχουν ἔριδες μεταξύ σας. Ἐννοῶ τοῦτο: καθένas ἀπό σᾶς λέγει, “Ἐγώ εἶμαι τοῦ Παύλου”, “Ἐγώ τοῦ Ἀπολλῶ”, “Ἐγώ τοῦ Κηφᾶ”, “Ἐγώ τοῦ Χριστοῦ”. Μήπως ἔχει μοιρασθῆ ὁ Χριστός; Μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθηκε γιά σᾶς; Ἡ μήπως ἐβαπτισθήκατε εἰς τό ὄνομα τοῦ Παύλου; Εὐχαριστῶ τόν Θεόν πού δέν ἐβάπτισα κανένα ἀπό σᾶς παρά τόν Κρίσπον καί τόν Γάϊον, διά νά μὴ μπορῆ νά πῆ κανεῖς ὅτι ἐβαπτισθήκατε εἰς τό δικό μου ὄνομα. Ἐβάπτισα ἐπίσης καί τήν οἰκογένειαν τοῦ Στεφανᾶ. Ἐκτός ἀπ’ αὐτούς δέν γνωρίζω ἐάν ἐβάπτισα κανένα ἄλλον. Ὁ Χριστός δέν μέ ἔστειλε νά βαπτίζω, ἀλλά νά κηρύττω τό εὐαγγέλιον, ὄχι μέ σοφίαν ρητορικήν, διά νά μὴ χάσῃ τήν δύναμίν του ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ μὴ χάσει τῆ θεία δύναμη τό κήρυγμα

Τίθεται εὐλόγα τό ἐρώτημα, ἀφοῦ ὁ Χριστός ἐξαπέστειλε στό κήρυγμα τοὺς Ἀποστόλους καί τοὺς διαδόχους τους Ἱερεῖς, ὑπάρχει κίνδυνος τό κήρυγμα αὐτό νά χάσει τήν κατηχητική, μεταμορφωτική καί ἀνακαινιστική του δύναμη καί πότε;

Ἄδελφοί, ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος καί τόν ἐπισημαίνει ὁ Παῦλος στή σημερινή ἀποστολική περικοπή: «οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου» ἴξεί νά κηρύττουμε, πού σημαίνει ὅτι στήν περίπτωση αὐτή, ἡ χρησιμοποίηση ἀνθρώπινος τέχνης καί ἀπατηλῶν ἐπιχειρημάτων γιά νά παρουσιασθεῖ ἡ διδασκαλία σοφῆ καί λαμπρά, ἐνῶ δέν βρίσκει ἐφαρμογή στήν καρδιά τοῦ Κήρυκος, λαϊκοῦ ἢ κληρικοῦ, εἶναι ὅ,τι πιό ἀτυχές μπορεῖ νά συμβεῖ. Ὁ καλοπροαίρετος πιστός πληροφορεῖται ἀπό τόν Θεό, ὅτι τά ἐξαγγεληθέντα εἶναι λόγια πηλαδará καί ἀδύναμα, πού δέν ἀνορθώνουν τόν ἀκροατή καί δέν κατορθώνουν τή ζωή, ἀκολουθοῦνται μάλιστα ἀπό παρόμοια ἔργα.

Ἀντίθετα, ὁ νήπιος κατά τήν καρδιά, ἐκεῖνος πού ἔχει διαπεραστεῖ ἀπό τή μωρία τοῦ κηρύγματος τοῦ σταυροῦ, συσταυρωμένος, συναταφείς καί συναναστηθείς μέ τόν Χριστό, ἀκόμη καί ἂν δέν ὁμιλεῖ, ἡ σιωπή του εἶναι εὐλίπη. «Ἄρκεῖ μόνο πού σέ βλῆπω, πάτερ», ὁμολόγησε ὁ μοναχός, καθώς ἐβλῆπε τήν ὄψη τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. Στήν παγίδα νά ἐξαντλεῖται ἡ ποιμαντική μας σέ μιᾶ «ὑστερία» ἔργων καί κηρυγμάτων, χωρίς ταυτόχρονα νά καλλιιεργοῦμε τήν καρδιά μας, πέφτουμε λίγο ὡς πολλύ ὄλοι μας. Γιά τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὄλοι νά μετανοήσουμε πραγματικά καί νά ἀνανήψουμε.

30 Ιουλίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Σιλουανού τοῦ καί Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καί Ἀνδρονίκου
ἀποστόλων (α΄ αἰ.).
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. 18΄ 14-22.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Αὐγούστου, Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Πέτρ. α΄ 10-19 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. 1ζ΄ 1-9.

Τό ἀγέρωχο φρόνημα τῆς καρδίας μας, ὅταν πριμοδοτεῖται ἀπό τὴν πολλήν προβολή, μέ πρόσχημα ὅτι τό ἔργο μας εἶναι αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας νά φαίνεται καί νά διαπληθεῖται, δέν κατευνάζεται. Ἀντίθετα, ἡ ἐκτός μέτρου διαφήμιση εἶναι ἕνας ἰσχυρότατος πειρασμός, καθὼς φαίνεται νά μᾶς ἐκτρέπει ἀπό τό πρῶτιστο, πού εἶναι ὁ καθέννας μας νά τακτοποιήσει τά τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς του πρῶτα καί κατόπιν νά διακονεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ σὺν πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν του, ἀπὸ ὅποια θέση κι ἂν βρισκεται. Ἄς προσευκηθοῦμε στὸν ἀπόστολο Παῦλο νά ἀποσοβῆσει αὐτὸν τὸν κίνδυνο ἀπὸ τὴ διακονία ὄλων μας.

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

Ἄπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

ΘΕΟΜΗΤΩΡ

τοῦ ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα
(λόγοι στή Γέννηση, τόν Εὐαγγελισμό καί τὴν Κοίμηση·
μέ εἰσαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΘΕΟΤΟΚΟΣ

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ
(ὁμιλία στή Γέννηση καί τρεῖς ἐγκωμιαστικοί λόγοι στήν Κοίμηση·
μέ εἰσαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖο 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντις: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἰπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr